

مروری بر گروهی از مواد منفجره اولیه سبز

علی موسوی آذر^{۱*}، عباس قاسم پور^۲، عباس زالی^۳، یونس موسائی اسکوئی^۴، مهران حیاتی^۵

اصفهان - دانشگاه صنعتی مالک اشتر

*E-mail: Ali1352_2000@yahoo.com

(تاریخ وصول: ۹۱/۲/۱۶، تاریخ پذیرش: ۹۱/۷/۲۶)

چکیده

آلودگی زیست محیطی ناشی از به کارگیری سرب در صنایع نظامی و اثرات نامطلوب آن بر روی کارکنان تولید کننده مهمات حاوی سرب و همچنین کاربران و مصرف کنندگان مهمات مشکل جدی صنایع نظامی است. ترکیبات منفجره اولیه مانند آزید سرب و استیفنات سرب که جزء اصلی آغازگرها و ترکیب پر مصرف در صنایع نظامی تولید کننده چاشنی، آتشزنه و دتوناتور هستند حاوی سرب بوده و از جمله موادی هستند که در فهرست جایگزین ها قرار دارند. این مقاله مروری است بر مواد منفجره اولیه سبز که با طبیعت سازگار بوده و جایگزین مناسبی برای ترکیب سرب دار در آغازگرها هستند.

واژه های کلیدی: مواد منفجره اولیه، ترکیبات حاوی سرب، استیفنات سرب، آزید سرب، شیمی سبز.

صنایع نظامی آمریکا بیشترین مصرف را دارد به طوری که به ازای هر ۱۰۰۰ پوند ترکیب منفجره اولیه مصرفی ۷۱۰ پوند آن سرب است. در یک بررسی انجام شده در بین پرسنل FBI که در تمرینات تیراندازی شرکت داشته اند، مشخص گردید که سطح سرب موجود در بدنشان ۱۰ برابر بالاتر از مقدار مجاز می باشد [۴]. کاربردهای ویژه مواد منفجره اولیه در ادوات و تسلیحات سیک و مهمات با کالیبر متوسط می باشد. فلزات سنگین تبخیر شده می تواند بر سلامتی کسانی که از این تسلیحات استفاده می کنند، اثرات زیان باری بر جای بگذارد. امروزه در اکثر کشورها از جمله ایالات متحده و انگلستان حذف سرب

در اوایل سال ۱۹۰۰ میلادی، آزید و استیفنات سرب به عنوان موادهای منفجره اولیه ای که کارآمدی و قابلیت جایگزینی با فولینمات جیوه را داشتند، شناسایی و معرفی شدند [۲ و ۱]. استفاده از این دو ترکیب به عنوان جایگزین به منظور حذف اثرات سمی جیوه و بهبود خواص و کارایی مواد منفجره و بالا بردن زمان نگهداری بوده است. بعد از جایگزین شدن این دو ترکیب به جای جیوه، فرمولاسیون های چند جزیی مواد اولیه دارای سرب با هدف بهبود کارایی و توسعه برای کاربردهای ویژه مخصوصاً صنایع نظامی توسعه یافته اند [۳].

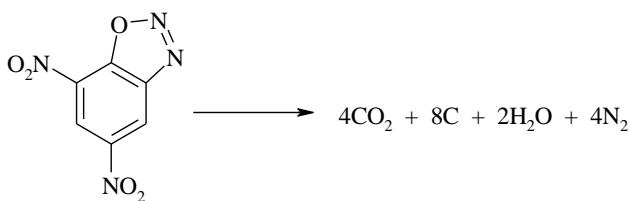
- ترکیبات را به سه دسته کلی زیر می‌توان تقسیم نمود:
- ترکیباتی با ساختار معدنی؛
 - مشتقات ترکیبات آلی فلزی؛
 - ترکیباتی با ساختار آلی؛

۲- معرفی ترکیبات منفجره اولیه بدون سرب

ترکیباتی که به عنوان جایگزین ترکیبات سرب دار معرفی شده و قابلیت به کارگیری آن‌ها در مهمات نظامی مشخص شده است به شرح ذیل می‌باشند [۷]:

۱-۱- دی آزو دی نیترو فنل ۱

ترکیبات دی آزو در صنایع رنگ کاربرد داشته و تعدادی از ترکیبات نیتروهای خاص نظیر دی آزو دی نیترو فنل وجود دارد که به عنوان آغازگر چاشنی و خرج آغازگر در تجهیزات انفجاری به کار می‌رود. دی آزو دی نیترو فنلیا -۲ دی آزو -۱- هیدوکسی ۶، ۴ دی نیترو بنزن با فرمول بسته $C_6H_2N_4O_5$ (شکل ۱) ترکیبی به رنگ زرد زرد مایل به نارنجی است که در حضور نور خورشید به سرعت تیره می‌شود. جرم مولکولی $210/108\text{ g/mol}$ ، دانسیته ظاهری آن $1/63\text{ g/cm}^3$ ، نقطه ذوب آن 157°C می‌باشد. در دمای 180°C تخریب می‌گردد. گرمای احتراق/g 3243 cal و گرمای انفجار آن 820 cal/g و حجم گاز آزاد شده طی واکنش 865 ml/g می‌باشد. این ترکیب به عنوان یک جایگزین مناسب به جای ترکیبات سمی مانند ترکیبات سرب دارد صنایع نظامی کاربرد دارد [۱۱-۱۲].

شکل ۱- ساختار دی آزو دی نیترو فنل و محصولات حاصل از تجزیه نشان داده شده است.

۲- پتاسیم دی نیترو بنزو فوراکسان^۳ (KDNBF)

ماده منفجره DDNP برای مهمات کناره سوز^۳ مناسب نیست، بنابراین برای مواردی که این عامل مهم باشد استفاده از ترکیب منفجره شامل نمک‌های سدیم و پتاسیم دی نیتروبنزو فوراکسان یا "KDNBF" مناسب تر است.

و دیگر فلزات سمی سنگین از فرمولاسیون‌های نظامی و تجاری هدف گذاری شده [۵] و قوانین تنظیم شده که از جمله آنها می‌توان به قوانین مصوب در آمریکا به شرح ذیل اشاره کرد:

- قانون محدودیت استفاده از آزید سرب در تجهیرات دریایی به منظور افزایش سطح ایمنی بیشتر (۱۹۸۹).

۲- تصویب قوانین آمادی به منظور کاهش یا محدود کردن استفاده از مواد خطرناک و زیان‌آور (۱۹۹۳).

۳- وضع قوانین و مقررات سخت و محکم به منظور جلوگیری از استفاده از ترکیبات سرب دار و سایر عناصر سنگین [۶].

جایگزینی مواد منفجره اولیه متداول با انواع غیر سمی و سبز آن یعنی مواد منفجره اولیه که از لحاظ زیست محیطی مشکل نداشته باشند، مستلزم رعایت الزاماتی است؛ از جمله اینکه مواد منفجره اولیه جدید نباید حاوی فلزات سنگین از قبیل سرب، جیوه، کادمیوم و دیگر فلزات سمی باشد؛ همچنین در طی فرآیند سنتز آن‌ها نیز از شیمی سبز استفاده شود یعنی در حین فرآیند ساخت آنها مواد سبز خطرناک تولید یا مصرف نشود. همچنین ترکیبات جایگزین باید کلیه خواص انفجاری و کارایی‌شان در حد مواد جایگزین شده باشد و از لحاظ پایداری و ماندگاری نیز قابل اعتماد باشد.

دو دسته مواد جایگزین معرفی شده اند [۷]:

الف- مواد مناسب جایگزین آزید سرب

ب- مواد مناسب جایگزین استیفناتس سرب

گزینه‌های جایگزین باید دارای خواص و کیفیت‌های زیر باشد:

۱- حساسیت مطلوب به شروع انفجار داشته باشد و از طرفی امکان جابجایی و حمل و نقل داشته باشد؛

۲- پایداری شیمیایی برای یک دوره طولانی در حد عمر مهمات داشته باشد؛

۳- پایداری حرارتی آن حداقل 200°C درجه سانتی گراد باشد؛

۴- عاری از فلزات سمی از قبیل سرب، جیوه، تالیم، باریم و آنتیموان باشد؛

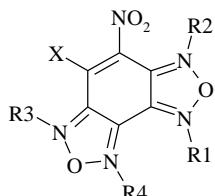
۵- عاری از پرکرات باشد؛

۶- از آنجا که مولکول‌های با ساختار پیچیده مانند ترکیبات چند حلقه‌ای (پلی سیکلیک)، در فرآیند آغازش ضعیف عمل می‌کنند و سرعت شروع انفجار کمی دارند؛ لذا ترکیب جایگزین می‌بایست ساختار مولکولی ساده‌ای داشته باشد؛

۷- در معرض نور، هوا، رطوبت و گرمای هیدرولیز و تجزیه نشوند و ناپایدار نباشد [۷-۱۰].

هدف این مقاله معرفی مواد اولیه سبز و غیر سمی است که در طی فرآیند ساخت آن‌ها الزامات شیمی سبز رعایت می‌شود. این نوع

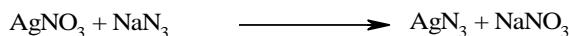
و R_2 (شکل ۳) شامل اکسیژن بوده و یکی از گروههای R_3 و R_4 نیز اکسیژن می‌باشد که R گروه آلکیل سه کربنی است. X نیز گروه هیدرولیز شده یا قابل هیدرولیز نظری OR. OCH_3 , Cl, F, Br, OH می‌باشد. نمک‌های هیدروکسی نیتروبنزن دی فوراکسان به عنوان آغازگر مورد استفاده قرار می‌گیرد. این ترکیبات دمای آغازش بالاتر از ۲۰۰ °C دارند و دارای حساسیت کافی برای آغازش هستند از مزایای این ترکیبات علاوه بر غیر سمی بودن قابلیت استفاده در سیستم آغازگر لیزری می‌باشد. زیرا که این مواد در طول موج ۴۰۰-۵۰۰ nmتر جذب از خود نشان می‌دهند و با توجه به این خاصیت نور حاصله از لیزر را جذب نموده و موجب آغازش در زنجیره انفجار می‌شوند. نمک هیدروکسی نیتروبنزو دی فوراکسان اغلب شامل فلزات قلیایی و در بعضی موارد نمک‌های آمینی می‌باشد. کاتیون‌های مورد استفاده در این حالت شامل پتاسیم، سدیم، رو بیدیم، لیتیم، سزیم، منیزیم، کلسیم، استرانسیم، باریم، و یا مخلوطی از آنها می‌باشد. بجز این فلزات فلزات دیگری نیز با محدودیت خاص مورد استفاده قرار می‌گیرند. که مهمترین آنها کاتیون‌های کبالت، مس، آلومینیوم، آهن، تیتانیم، آنتیموان، روی، زیرکونیم و یا مخلوطی از آنها می‌باشد در عمل استفاده از نمک‌های پتاسیم ترجیح داده می‌شود [۲۳-۱۹].

شکل ۳- ساختمان مولکولی ترکیبات نیترو بنزو دی فوراکسان‌ها [۲۳].

۳-۲- آزید نقره

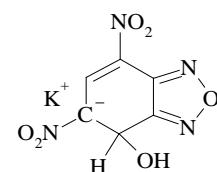
این ترکیب از واکنش سدیم آزیدو نیترات نقره شکل (۴) تولید می‌شود [۲۴].

شکل ۴- سنتز آزید نقره.

تنظیم pH در طی واکنش برای ایجاد رسوی مناسب و قابل جداسازی مهم است. از محصولات در دسترس تجاری هم می‌توان برای این کار استفاده کرد.

نتایج آزمون‌های حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC این ترکیب در جدول ۲ ارائه شده است:

شکل ۲- ساختمان مولکولی ترکیب KDNBF [۲۳].

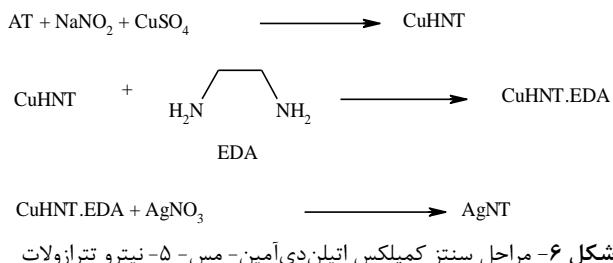
ترکیب KDNBF (شکل ۲) با گرمای پل سیمی در آتشزنه های الکتریکی به خوبی فعال می‌شود. از نظر شکل ظاهری دارای کریستال‌های زرد- قرمز با جلای طلایی است. نقطه انفجار ترکیب ۲۱۰ °C است و از انفجار آن ۶۰۴ ml/g گاز آزاد می‌شود. حلایت این ترکیب در ۱۰۰ میلی لیتر آب در دمای اتفاق ۰/۲۴۵ °C است این ترکیب دارای حساسیت بالا بوده و به شدت منفجر می‌شود. با توجه به حجم گاز آزاد شده از این ترکیب علاوه بر یک آغازگر به عنوان عامل تولید گاز نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. با توجه به چنین خاصیتی امکان استفاده از این ترکیب در یک فعال کننده وجود دارد. برای ساخت نمک پتاسیم دی نیترو بنزو فوراکسان، مواد حدواتط اهمیت زیادی دارد. این ماده و مشتقات آن در دسته ترکیبات دی نیتروزو قرار نمی‌گیرند ولی می‌توانند به صورت دی اکسیم پر اکسید وجود داشته باشند. مصرف عمده این ترکیب و مشتقات آن در قارچ‌کش‌ها، صنایع رنگ، مواد منفجره می‌باشد. از مشخصه‌های مهم این ترکیب سهولت احتراق، پاسخ سریع و غیرهادی بودن آن است [۱۸].

جدول ۱- نتایج آزمون‌های حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC ترکیب KDNBF [۱۸].

ردیف	آزمون	مقدار کمی
۱	حساسیت به ضربه (cm)	> ۵۰
۲	حساسیت به اصطکاک (m/s)	> ۳/۷
۳	دمای احتراق (°C) (منفجر می‌شود)	۱۷۹ °C
۴	حساسیت به جرقه الکتریکی	nF (۴۰ mJ) و nV (۴kV) صورت نگرفت
۵	شروع احتراق با اتفاق می‌افتد.	احتراق در نقطه ذوب در ۱۱۸ °C

اگرچه این ترکیب در دمای اشتعال منفجر می‌شود، اما دمای ۱۷۹ °C، نشاندهنده سهولت شروع به اشتعال آن در مقایسه با دمای شروع (حدود ۲۰۰ °C) سایر آغازگرهای است. راندمان تولید فرایند های معرفی شده برای سنتز این ماده پائین تر از ترکیبات سرب دار است [۷].

از جمله ترکیبات هم خانواده فوراکسان‌ها می‌توان به ترکیبات نیترو بنزو دی فوراکسان‌ها اشاره کرد. در این ترکیبات یکی از گروههای R_1

شکل ۶- مراحل سنتز کمپلکس اتیلن دی آمین- مس- ۵- نیترو تترازولات [۷].

نتایج آزمونهای حساسیت ترکیب نیترو تترازول نقره در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳- نتایج آزمونهای حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC ترکیب نیترو تترازول نقره [۷].

ردیف	آزمون	مقدار کمی
۱	حساسیت به ضربه (cm)	آزمون برخورد صفحه و گلوله ۲۲۲/۷ cm
۲	حساسیت به اصطکاک (m/s)	۱/۲
۳	دمای احتراق (°C)	۲۵۹ °C (همراه با انفجار)
۴	حساسیت به جرقه الکتریکی	در J μ ۲/۶ و در J μ ۱/۹
۵	شروع احتراق با DSC	در نقطه ذوب در ۲۵۴°C

نتایج نشان می دهد که این ترکیب مشابه آزید نقره برای جایگزین شدن به جای آزید سرب مناسب می باشد. این ترکیب به اندازه کافی حساس به جرقه الکتریکی است ولی باید در حمل و نقل و کارکردن با آن ملاحظات اینمی در مرحله تولید و بارگیری در دستگاه رعایت شود [۷].

۵-۲- پتانسیم دی نیترواستونیتریل

یکی دیگر از گزینه های قابل جایگزین شدن، پتانسیم دی نیترواستونیتریل^۱ می باشد. نقطه ضعف ترکیب، متغیر بودن حساسیت به ضربه آن است (مقدار ۵۰٪ h آن بین ۱۶-۳۱ cm می باشد). خواص انفجری این ترکیب مدلسازی شده است. بر طبق گزارش مرجع ۷، مراحل سنتز این ترکیب به صورت شکل ۷ است:

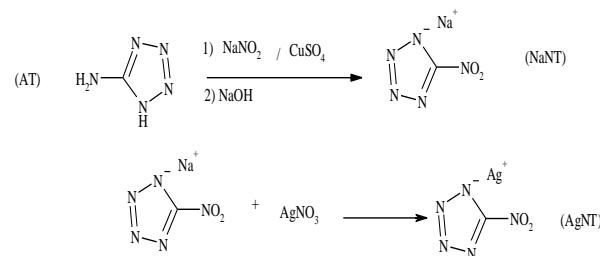
جدول ۲- نتایج آزمون های حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC ترکیب آزید نقره [۲۴].

ردیف	آزمون	مقدار کمی
۱	حساسیت به ضربه (cm)	۴۷/۴
۲	حساسیت به اصطکاک (m/s)	۲/۶
۳	دمای احتراق (°C) (منفجر می شود)	۳۹۰
۴	حساسیت به جرقه الکتریکی	احتراق در J μ ۰/۲۱ نه در ۰/۱۱۸μJ و ۰/۴۲ pF و ۷۵ v
۵	شروع احتراق با DSC	احتراق در نقطه ذوب در ۳۰-۳ °C اتفاق می افتد.

ترکیب آزید نقره به عنوان جایگزین ترکیب عاری از سرب مناسب می باشد [۷].

۴-۲- نیترو تترازول نقره

ترکیب نیترو تترازول نقره (شکل ۵) دارای پایداری حرارتی بالا (۳۴۰°C) می باشد و سنتز آن نیز آسان است. تنها اشکال ممکن آن آمادگی و مستعد بودن آن برای خاموش شدن سریع و فوری آن می باشد. برای سنتز این ترکیب ابتدا باید مسیری در نظر گرفته شود که منجر به تولید نمک سدیم آن یعنی سدیم- ۵- نیترو تترازولات شود که پس از آن، این ترکیب براحتی تبدیل به نمک نقره خواهد شد [۷]. برای این امر از ترکیبی به نام آمینو تترزول (AT) استفاده می شود.

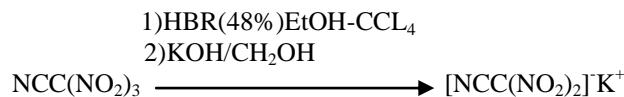
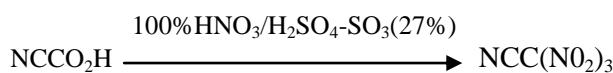
شکل ۵- مراحل سنتز نیترو تترازول نقره [۷].

در طی دوره تحقیقات سنتزی، روشی برای جداسازی ماده خطرناک حدواسط معرفی شد و این روش به جای روش حاضر جایگزین شده است. این مسیر شامل جداسازی یک کمپلکس غیر حساس اتیلن دی آمین- مس- ۵- نیترو تترازولات است (شکل ۶).

۱- Potassium dinitroacetonitrile

جدول ۴ نتایج آزمون‌های حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC ترکیب مس اتیلن دی‌نیترآمین [۲۹].

مقدار کمی	آزمون	ردیف
> ۴۰	حساسیت به ضربه (cm)	۱
>۳/۷	حساسیت به اصطکاک (m/s)	۲
۱۹۶ °C	دماهی احتراق (°C)	۳
در $J_{\text{m}}/40$ احتراقی صورت نگرفت.	حساسیت به جرقه الکتریکی	۴
در نقطه ذوب ۱۶۲°C	شروع احتراق با DSC	۵

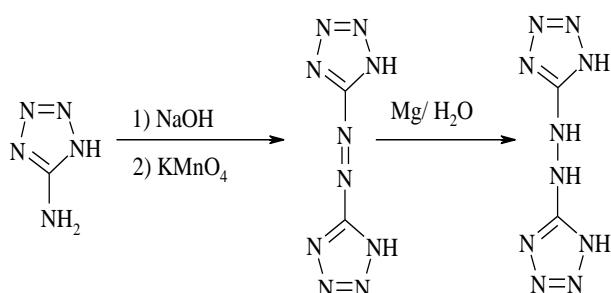

شکل ۷- مراحل سنتز نمک پتاسیم دی‌نیترواستونیتریل [۷].

نقشه ضعف دوم این ترکیب ضرورت استفاده از CCl_4 در مراحل سنتز آن است که در پروتکل مونترال به عنوان ماده ممنوعه شناخته شده است. نتایج آزمون‌های حساسیت در مورد این ترکیب در دسترس نیست.

۲-۶- مس اتیلن دی‌نیترآمین

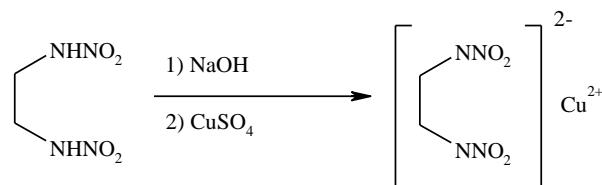
ترکیب مس اتیلن دی‌نیترآمین^۱ اولین بار در سال‌های ۱۹۴۰ گزارش شد ولی کارهای تكمیلی بر روی آن و سنتز ترکیبات بر پایه آن در سال ۱۹۵۰ انجام گرفت [۲۵]. داده‌های در دسترس برای این ترکیب کم می‌باشد. مزایای این ماده سنتز آسان و پایداری حرارتی بالای آن (350°C) می‌باشد. بر طبق گزارشات موجود [۲۶-۲۹] این ترکیب را می‌توان با واکنش اتیلن دی‌نیترآمین (بصورت نمک سدیم) با سولفات مس بدست آورد (شکل ۸):

شکل ۹- مراحل سنتز ترکیب ۵، ۵-هیدرازوودی- H1- تترازول [۷].

نقشه ضعف فرآیند سنتز ترکیب ۵، ۵-هیدرازوودی- H1- تترازول بازده کلی کم آن (حدود ۳۰٪) است.

نتایج آزمون‌های حساسیت ترکیب ۵، ۵-هیدرازوودی- H1- تترازول در جدول ۵ ارائه شده است.

شکل ۸- واکنش تهیه نمک مس اتیلن دی‌نیترآمین [۲۵].

نتایج آزمون‌های حساسیت مس اتیلن دی‌نیترآمین در جدول ۴ ارائه شده است.

این ترکیب، رفتاری مشابه و یکسان همانند مواد انفجراری ثانویه از خود نشان می‌دهد. بویژه اینکه نه در دماهی احتراق و نه در تست DSC منفجر نمی‌شود. لذا کاربردهای عملیاتی این ترکیب مختصر و محدود شده است [۷].

۱ -Copper ethylenenitramine

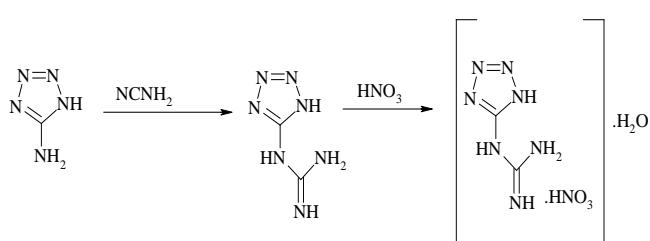
جدول ۶ - نتایج آزمون‌های حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC ترکیب ۵ ، ۵ - هیدرازوئی - H1 - ترازوول [۷].

مقدار کمی	آزمون	ردیف
>۵۰	حساسیت به ضربه (cm)	۱
>۳/۷	حساسیت به اصطکاک (m/s)	۲
۲۱۴°C	دمای احتراق (°C)	۳
احتراق در J ۰/۴۵ - ولی در مقدار J ۰/۰۴۵ اتفاق نمی‌افتد [۳۰].	حساسیت به جرقه الکتریکی	۴
	شروع احتراق با DSC	۵

جدول ۵ - نتایج آزمون‌های حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC ترکیب ۵ ، ۵ - هیدرازوئی - H1 - ترازوول [۷].

مقدار کمی	آزمون	ردیف
>۵۰	حساسیت به ضربه(cm)	۱
>۳/۷	حساسیت به اصطکاک(m/s)	۲
۲۱۵°C (انفجار)	دمای احتراق (°C)	۳
در J ۰/۴۲ و در J ۰/۳۲ احتراق صورت نگرفت	حساسیت به جرقه الکتریکی	۴
شروع ذوب در ۲۱۸°C و اشتغال در ۲۳۸°C در رخ می‌دهد	شروع احتراق با DSC	۵

۵-۹-۲ - (گوانیل آمینو)-H1- ترازوولیم نیترات مونو هیدرات ترکیب ۵ - (گوانیل آمینو) ترازوولیم نیترات^۱ مونوهیدرات(شکل ۱۱) دارای دانسیتۀ پایینی ($۱/۵۸ \text{ g/cm}^3$) می‌باشد ولی بخار خود سادگی سنتز و پایداری حرارتی مناسب بعنوان یک آغازگر آلی سودمند خواهد بود. سنتز این ترکیب در گزارشات [۳۱] بصورت زیر آورده شده است:

شکل ۱۱- مراحل سنتز ترکیب ۵ - (گوانیل آمینو) ترازوولیم نیترات مونو هیدرات [۳۱].

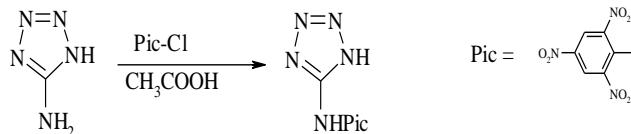
فرم آزاد این ترکیب به راحتی از ۵ - آمینوترازوول و سیانآمید سنتز می‌شود که در مرحله بعد این ترکیب توسط اسید نیتریک به نمک نیترات آن مبدل می‌گردد.

نتایج آزمون‌های حساسیت ترکیب ۵ - (گوانیل آمینو)-H1- ترازوولیم نیترات مونو هیدرات در جدول ۷ ارائه شده است.

این ترکیب به خاطر خواص و همچنین حساسیت مکانیکی پائین و سختی مورد انتظار و پایداری حرارتی مناسب، به عنوان ماده منفجره ثانویه مناسب است. این ترکیب در دمای اشتعال خود (۲۱۵°C) منفجر می‌شود. این ترکیب می‌تواند جایگزین خوبی برای ترکیب آزید سرب باشد به شرطی که فرآیند تولید آن بهینه شده و راندمان کلی تولید بالا برده شود [۷].

۸-۵- پیکریل آمینو ترازوول

سنتز این ماده بر احتی انجام می‌گیرد. از واکنش ۵ - آمینو(H1) ترازوول با پیکریل کلراید در اسید استنیک می‌توان به این ماده رسید(شکل ۱۰). مزیتی که این ترکیب دارد دانسیتۀ بالای آن است ($۱/۹۱ \text{ g/cm}^3$).

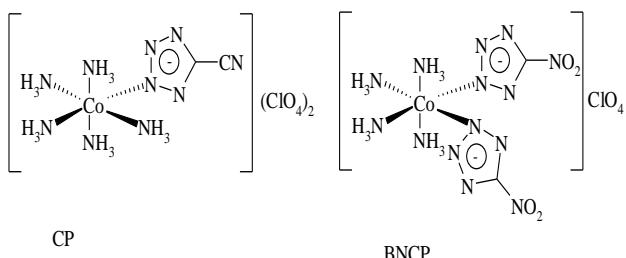
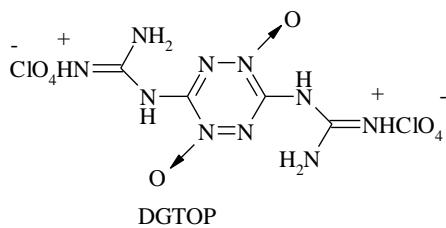
شکل ۱۰- مراحل سنتز ترکیب ۵ - پیکریل آمینو ترازوول [۷].

نتایج آزمون‌های حساسیت ترکیب ۵ ، ۵ - هیدرازوئی - H1 - ترازوول در جدول ۶ ارائه شده است. چون این ترکیب خصوصیات مواد منفجره ثانویه را دارد و در دمای احتراق منفجر نمی‌شود گزینه جایگزین مناسبی برای آغازگر های بدون سرب نیست [۷].

بجای ترکیب فلوردار (CF₃CO₂O) از ماده دیگری در مراحل سنتز آن استفاده کرد.

۱۱-۲-۶-۵-دی(گوانیدینوم)-۴،۲،۱-تترازین-۴،۱-دی (DGTOP)-اکسید دی پرکلرات^۲

از جمله ترکیباتی که دارای پرکلرات هستند می‌توان به ترکیب پر-نیتروژن ۶،۳-دی(گوانیدینوم)، ۱،۴،۲،۵-تترازین، ۱،۴-دی-N-اکسید دی پرکلرات (DGTOP) اشاره کرد (شکل ۱۳) که پایداری حرارتی برجسته‌ای نداشته و تهیه آن شامل فرآیند پیچیده‌ای است [۳۳]. کمپلکس‌های کوردیناسیونی پایدار حرارتی از قبیل پنتا(آمین) (۵)-سیانو نیتروتترازول-N (۲) کیالت (III) پرکلرات (CP) و تترزا(آمین) دی(۵)-نیترو تترازولات-N (۲) کیالت (III) پرکلرات (BNCP) [۸] (شکل ۱۲) دارای خواص مناسبی هستند ولی به خاطر وجود پرکلرات استفاده آنها مناسب نمی‌باشد.

شکل ۱۳- کمپلکس‌های کوردیناسیونی پایدار حرارتی [۳۳].

۱۲-۲- مخلوط نانو ذرات آلومینیوم و اکسید فلزات سنگین مخلوط نانو ذرات آلومینیوم و اکسید فلزات سنگین [۳۴] و [۸] مخلوط‌های حساسی هستند که می‌تواند به عنوان ماده منفجره یا آغازگر استفاده شود. با این حال به خاطر ناپایداری در مقابل اتمسفر اکسیژن، رطوبت و مراقبت‌های ایمنی ویژه تولید در مقیاس بالای آن و ایجاد آلوگی باقی مانده ناشی از فلز سنگین، از جایگزین شدن بجای ترکیبات سرب و گزینش آن جلوگیری شده است.

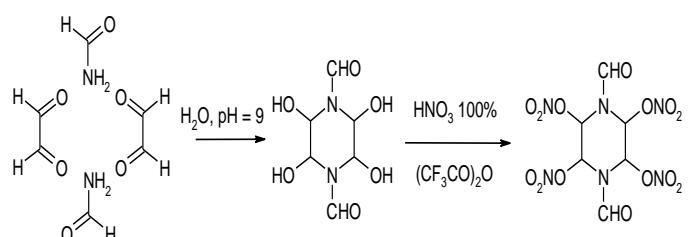
جدول ۷- نتایج آزمون‌های حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک، دمای احتراق، حساسیت به جرقه و DSC ترکیب ۵-(گوانیل آمینو)-H۱۰-تترازولیم نیترات مونوهیدرات: [۳۱].

ردیف	آزمون	مقدار کمی
۱	حساسیت به ضربه (cm)	>۵۰
۲	حساسیت به اصطکاک (m/s)	>۳/۷
۳	دمای احتراق (°C)	۱۶۶ °C
۴	حساسیت به جرقه الکتریکی	در ۴/۵ J محترق نشد
۵	شروع احتراق با DSC	احتراق در نقطه ذوب (اشتعال در ۱۶۳ °C) ۱۸۶ °C اتفاق افتاد

ترکیب ۵-(گوانیل آمینو) تترازولیم نیترات مونوهیدرات خصوصیاتی همانند ماده منفجره ثانویه از خود نشان می‌دهد بویژه اینکه در دمای احتراق منفجر نمی‌شود و دمای اشتعال آن خیلی پایین است بنابراین گرینه مناسبی نیست [۷].

۱۰-۲-۶-دیفرمیل ۴،۳،۲-تترانیتراتو پیپرازین

ترکیب ۱-۴-دیفرمیل ۳،۲-۶،۵-تترانیتراتو پیپرازین^۱ در سال ۲۰۰۳ به عنوان ماده منفجره اولیه معرفی شد. فرآیند سنتز آن از ماده اولیه ارزان قیمت گلی اکسال و فرمآمید شروع می‌شود. مراحل سنتز این ترکیب در زیر آورده شده است (شکل ۱۲):

شکل ۱۲- مراحل سنتز ۱-۴-دیفرمیل ۳،۲-۶،۵-تترانیتراتو پیپرازین [۳۲].

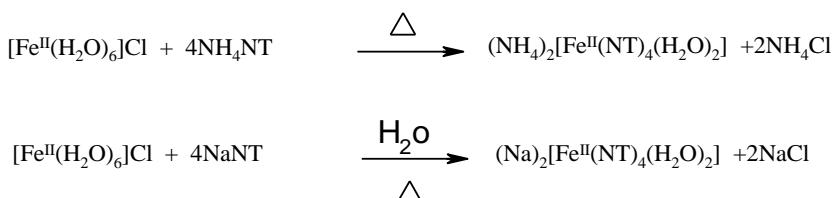
ازده سنتز این ترکیب ۹۵٪ بوده و نقطه ذوب آن که همراه با تجزیه شدن است برابر با ۱۳۰-۱۳۴ °C می‌باشد [۳۲]. گزارش خصوصیات انفجری این ترکیب هنوز بصورت کامل گزارش نشده است و در ضمن در فرآیند سنتز آن از ماده فلوردار استفاده می‌شود که مشکلات زیست محیطی را در پی خواهد داشت مگر اینکه

۲- 3,6-di(guanidinium)-1,2,4,5-tetrazine-1,4-di-N-oxide diperchlorate

1- 1,4-Diformyl-2,3,4,5,6-tetrannitratopiperazine

سنتز شده‌اند. این ترکیبات از لحاظ اینکه دارای ۴ لیگاند-۵-نیترو (Fe(II) و Cu(II)) باشند نسبت به یک فلز مرکزی هستند (Fe(II) باعث ایجاد اکسیژن بالانس مثبت بالا می‌شوند (حتی بدون پرکلرات) و از همه مهمتر اینکه این ترکیبات تمام خصوصیات مناسب که یک ماده منفجره اولیه (از نوع سبز) را داراست، در خود دارند (جدول ۱).

مراحل کلی سنتز این دسته از ترکیبات بصورت زیر است (شکل ۱۴):

شکل ۱۴- مراحل کلی سنتز ترکیبات کثوردیناسیونی [۳۵].

جدول ۸- خواص فیزیکی، حساسیت و کارایی انفجاری مواد منفجره اولیه سرب دار و عاری از سرب [۳۵].

مواد منفجره	دماهی انفجار DSC °C	اکسیژن بالانس	cm	خرقه g	اصطکاک J	جرقه g/cm³	دانسیته g/cm³	سرعت انفجار ، Km/s
NH ₄ FeNT	۲۲۵	۰/۰۰	۱۲	۲۸۰۰	>۰/۳۶	۲/۲	۷/۷	
NaFeNT	۲۵۰	۵/۳۹	۱۲	۲۰	>۰/۳۶	۲/۲	NA	
NH ₄ CuNT	۲۶۵	۰/۰۰	۱۲	۵۰۰	>۰/۳۶	۲/۰	۷/۴	
NaCuNT	۲۵۹	۵/۳۲	۱۲	۴۰	>۰/۳۶	۲/۱	NA	
LA	۳۱۵	۰/۰۰	۱۰	۶	۰/۰۰۴۷	۴/۸	۵/۵	
LS	۲۸۲	۵/۳۳	۱۴	۴۰	۰/۰۰۰۲	۳/۰	۵/۲	

استیفناتس سرب (J ۰/۰۰۰۲) فوق العاده خطرناک هستند زیرا فعالیت طبیعی و معمولی انسان می‌تواند تخلیه بار الکتریکی ایجاد کند که انرژی بالاتر از J ۰/۰۰۰۲ است. استیفناتس سرب در میان تمام مواد منفجره‌های اولیه از لحاظ حساسیت به جرقه، حساسترین می‌باشد [۱۰].

با توجه به این نکات به نظر می‌رسد که این ترکیبات یعنی نمک‌های NaMNT قابلیت جایگزینی را به جای آزید سرب و استیفناتس سرب دارا می‌باشند. ترکیبات کثوردیناسیونی (NH₄MNT و NaMNT) به دلایل زیر جایگزینی آغازگرهای سمی مناسب می‌باشند:

الف- این مواد در شرایط و فرآیندهای سازگار با طبیعت و با شیمی سبز سنتز می‌شوند و محصولات جانبی آن آب، NH₄Cl یا NH₄NO₃ و NaNO₃ می‌باشد.

ب- کنترل حساسیت انفجاری کمک می‌کند که خطرات تصادفی تعدیل شود.

ج- محصولات ناشی از انفجار و تجزیه شدن این ترکیبات عبارت از CO₂, H₂O, N₂, CO₂/NO₂ و حدود ۰/۳% CO و فلزات آهن و مس

۱۳- ترکیبات کثوردیناسیونی

ترکیبات کثوردیناسیونی که بتوانند خواص مناسب آغازگری را داشته باشند و آنیون آنها با آنیون‌های سازگار با طبیعت، جایگزین شده و همچنین کاتیون‌هایی مانند NH₄⁺ یا Na⁺ استفاده شوند، می‌توانند به عنوان مواد منفجره اولیه استفاده شوند [۳۵].

مواد منفجره نا متعارف که در اینجا معرفی می‌شوند {Cat₂[M^{II}(NT)₄(H₂O)₂](CatMNT)} در فرایند آبی غیر سمی

همانطور که در جدول (۸) نشان داده شده است جایگزینی کاتیون NH₄⁺ با Na⁺ بطور چشمگیری اکسیژن بالانس را افزایش داده □۵/۳۹ (۰/۰۰۰۲) که این امر کارایی انفجاری را بالا برده و همچنین حساسیت اصطکاک را بهبود داده است. بطوری که در جدول نشان داده شده است ترکیبی که داری کاتیون سدیم است مقدار حساسیت اصطکاک آن ۲۰ و آنالوگ آمونیوم آن ۲۸۰۰ گرم می‌باشد. تمام مواد منفجره‌های اولیه آورده شده در جدول (۸) دارای پایداری حرارتی عالی (>۲۰۰ °C) می‌باشد.

نمک‌های Cat₂{M(NT)₄(H₂O)} حساسیت‌های ضربه‌ای مشابه استیفناتس سرب را دارند. بطور قابل ملاحظه‌ای سرعت انفجار NH₄MNT ۳۰٪ بالاتر از سرعت‌های استیفناتس و آزید سرب می‌باشد. NH₄MNT حتی با اینکه دانسیته آن پایین‌تر است. نمک‌های حساسیت اصطکاک کمتری داشته و NaMNT و استیفناتس سرب حساسیت اصطکاک قابل مقایسه‌ای دارند اما آنها سه مرتبه غیر حساس تر از آزید سرب می‌باشند. برخلاف غیر حساس بودن Cat₂{M(NT)₄(H₂O)} نسبت به جرقه، آزید سرب (J ۰/۰۰۴۷) و

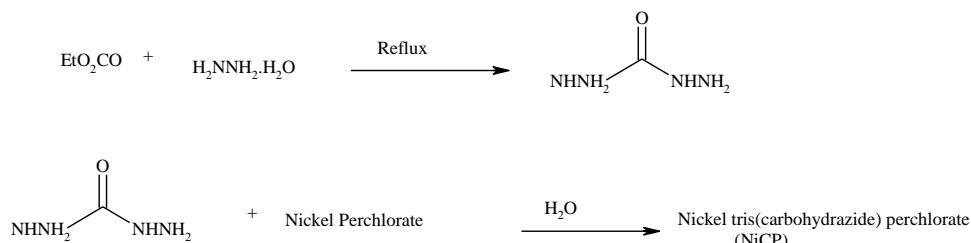
برای جایگزینی ترکیبات دارای فلزات سمی معرفی شده‌اند، می‌توان به کمپلکس‌های کوردیناسیونی کربوهیدرازید^۱ فلزاتی از قبیل کجالت، نیکل و روی اشاره کرد. در زیر واکنش سنتز این دسته از ترکیبات برای نیکل آورده شده است(شکل ۱۵)

[۳۵]

می‌باشد که هر دو این فلزات از لحاظ زیست محیطی قابل قبول و بی‌ضرر بوده و نسبت به فلزات سنگین مانند سرب و جیوه بسیار مناسب‌تر هستند [۸].

۱۴-۲- کمپلکس‌های کوردیناسیونی کربوهیدرازید

از جمله ترکیبات دیگری که اخیراً عنوان ماده منفجره اولیه

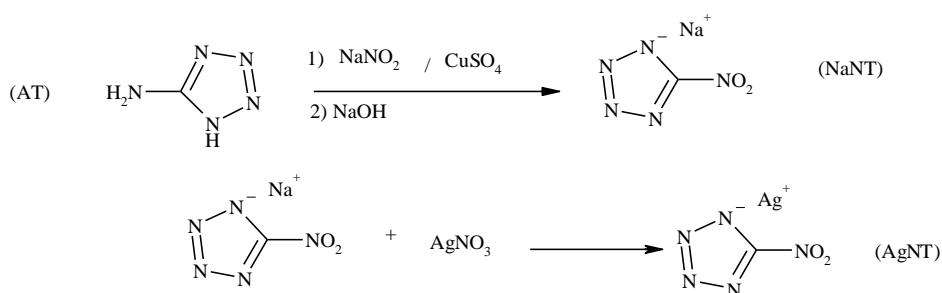
شکل ۱۵- سنتز کمپلکس‌های کوردیناسیونی کربوهیدرازید برای نیکل [۳۵].

به جای استیفنات سرب به عنوان ترکیبات سبز مناسب هستند. استفاده از ترکیب KDNBF علیرغم کم بودن راندمان کلی سنتز آن ولی به دلیل مزایای مناسب، در آغازگرهای لیزری مورد توجه هستند. دسته دیگری از ترکیبات آغازگری که می‌توانند جایگزین خوبی برای هم آزید سرب و هم استیفنات سرب باشند، ترکیبات کوردیناسیونی (NH₄MNT و NaMNT) می‌باشند.

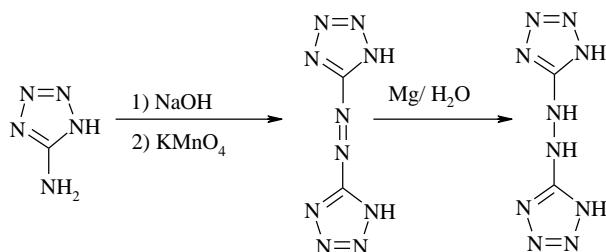
۳- نتیجه‌گیری

ویژگی‌های مناسب DDNP در مقایسه با مواد منفجره اولیه سرب دار باعث شده مصرف آن به عنوان جایگزین مورد توجه قرار گیرد. همچنین ترکیبات دیگری مانند آزید نقره و نمک نقره ۵- نیتروتترازول جایگزین‌های مناسبی به جای آزید سرب بوده و ترکیب ۷,۵-هیدرازو دی(H) ترازول و نمک پتاسیم ۴-هیدروکسی- ۷,۵ دی‌نیترو-۴،۵- دی‌هیدروبنزوفورازانید یا KDNBF نیز برای جایگزینی

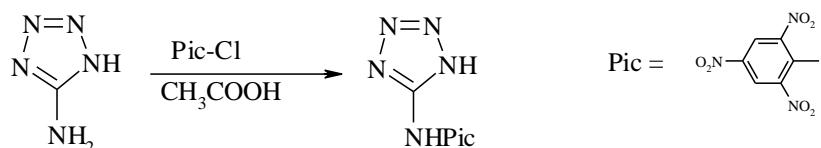
- شکل های متن-

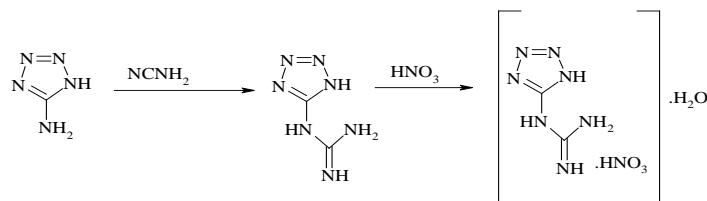
شکل ۵- مراحل سنتز نیترو تترازول نقره [۷].

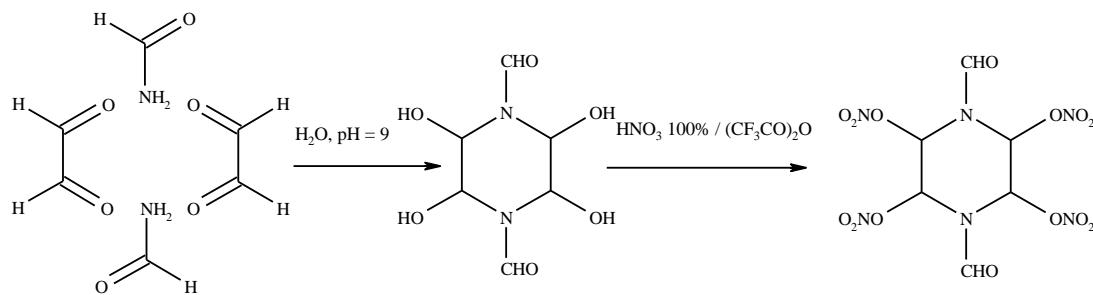
شکل ۶- مراحل سنتز ترکیب ۵-۵-هیدرازو دی-تترازول [۷]

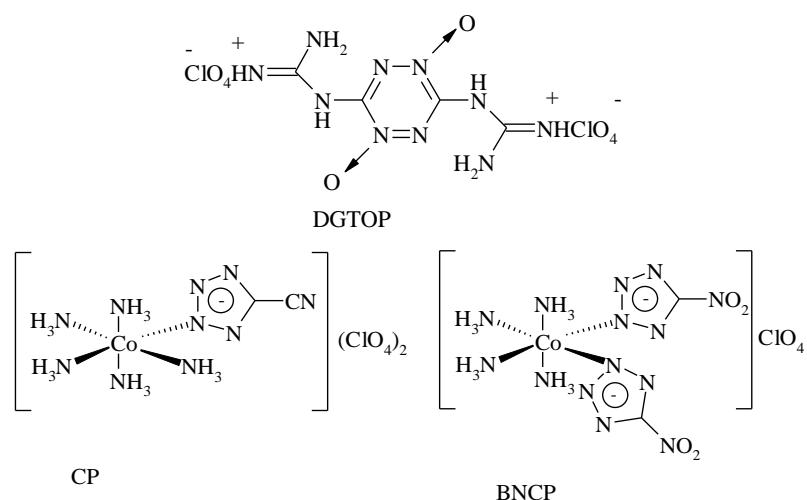
شکل ۱۰- مراحل سنتز ترکیب ۵-پیکریل آمینو تترازول [۷].

شکل ۱۱- مراحل سنتز ترکیب ۵- (گوانیل آمینو) تترازولیم نیترات مونوهیدرات [۳۱].

شکل ۱۲- مراحل سنتز ۱،۴،۳،۶- دی فرمیل ۲،۵- ترا نیتراتو بیپرازین [۳۲].

شکل ۱۳- کمپلکس‌های کوردناسیونی پایدار حرارتی [۳۳].

مراجع

- [1] Fedoroff, B. T.; Sheffield, O. "Encyclopedia of Explosives and Related Items" (Picatinny Arsenal, Dover, NJ); 1966, Vol 6, F217-F223.
- [2] Fedoroff, B. T.; Sheffield, O. "Encyclopedia of Explosives and Related Items" (Picatinny Arsenal, Dover, NJ); 1966, Vol 5, D1588.
- [3] Giles, J. "Green explosives: collateral damage."; 2004, Nature, 427, 580–581.
- [4] Barsan, M. E.; Miller, A. "Lead Health Hazard Evaluation, HETA Report (Natl. Inst. for Occupational Safety and Health, Cincinnati)."; 1996, No. 91-0346-2572.
- [5] Millar, R. W. "Survey of Potential Lead-Free Initiator Compounds"; U.K. MOD Tech. Rept., October, 1998.
- [6] Bichay, M.; Hirlinger, J. "Lead Azide Replacement Program", NDIA. Fuze Conference April, 2005.
- [7] Millar, R. W. "Lead-Free Initiator Materials for Small Electro-Explosive Devices for Medium Caliber Munitions."; Final Report, 04 June, 2003.
- [8] Huynh; Hiskey, M. H. V.; Meyer M. A.; Wetzler, M. T. J. "Green primaries: Environmentally friendly energetic complexes."; 2006, 103(14), 5409–5412.
- [9] Huynh; Hiskey, M. H. V.; Meyer M. A.; Wetzler, M. T. J. "Green primary explosives: 5-Nitrotetrazolato-N2-ferrate hierarchies."; 2006, 103(27), 10322-10327.
- [10] Davis, T. L. "The Chemistry of Powder and Explosives."; 1943, Angriff Press, Hollywood CA.
- [11] John, Jr. "Non-toxic primer mix."; US Patent 6478903 B1,2002.
- [12] Jung, S. M. J. "Non-toxic primer powder composition for small caliber ammunition."; US Patent 2005/0224147 A1,2005.
- [13] Erickson, J. A. "Lead-free, heavy-metal-free rim-fire priming composition dedicated for Ralph B. Lynn."; US Patent 5993577,1999.
- [14] Filho, L. M. "Non-toxic composition for priming mixture for small caliber arms ammunition."; US Patent 6786986,2004.
- [15] Erickson, J. A. "Non-toxic primer."; US Patent 5547528,1996
- [16] Erickson, J. A. "Non-toxic rim-fire primer."; US Patent 5610367, 1997.
- [17] Erickson, J. A. "Non-toxic, heavy-metal-free shotshell primer mix."; US Patent 6544363, B12003.
- [18] حاج اسماعیلی، حسین " تهیه و ساخت پتاسیم دی نیترو بنزو فورکسان (KDNBF)." دومن همایش سراسری مواد منفجره، پیروتکنیک و پیشرانه، بهمن ۱۳۷۹
- [19] Spear, R. J.; Elischer, P. P. "Studies of Stab Initiation. Sensitisation of Lead Azide by Energetic Sensitisers."; J. Chem.1982, 35, 1-13.
- [20] Mallory, F. B.; Varimbi, S. "Furazan Oxides. III. An Unusual Type of Aromatic Substitution Reaction."; J. Org. Chem.1963, 28, 1656.
- [21] Read, R. W.; Spear, R. J.; Norris, W. P. "Synthesis of 4,6-dinitrobenzofurazan, a new electron-deficient aromatic."; J. Chem.1983, 36, 1227-37.
- [22] Agrawal, J. P.; Mehlal, R. B.; Salunke, P. D. "Some Transition Metal Salts of 4,6-Dinitrobenzofuroxan: Synthesis, Characterization and Evaluation of their Properties."; Propell. Explos.Pyrotech., 2003, 28, 77.
- [23] Fronabarger, J. W.; Sitzmann, M. E. "Nitrobenzodifuroxan compounds, including their salts, and methods thereof."; US Patent 7145016 B1,2006.
- [24] Urbanski, T. "Chemistry and Technology of Explosives."; Pergamon Press (reprinted 1983), 1967, vol. 3, part 2, p182.
- [25] Bachmann, W. E.; Horton, W. J.; Jenner, E. L.; MacNaughton, N.W. "The Nitration of Derivatives of Ethylenediamine."; J. Am. Chem. Soc., 1950, 72, 3132.
- [26] Kohler, J.; Meyer, R. "Explosives"; VCH Publishers, 1993, 4th Edit., p. 313.
- [27] Gray, P. "Physics And Chemistry Of The Inorganic Azides."; Chem. Rev. 1959, 59, 515.
- [28] Herz, E. V. "C-nitrotetrazole compounds."; US Patent 2066954,1937.
- [29] Spear, R. J. Elischer, P. P. "Studies of stab initiation. Sensitization of lead azide by energetic sensitizers."; J. Chem.1982, 35, 1-13.
- [30] Agrawal, J. P.; Bapat, V. K.; Surve, R. N. "Synthesis Characterization and evaluation of explosive properties of 5-picrylarnino-1,2,3,4-tetrazole."; 2nd High Energy Materials Conference and Exhibits, IIT, Madras, 8–10 December, 1998, 403.
- [31] Stolle, R. "ZurKenntnis des Amino-5-tetrazoles."; Chem. Ber. 1929, 62, 1118-1126.
- [32] Karaghiosoff, K.; Klapötke, T. M. "1,4-Diformyl-2,3,5,6-Tetranitratopiperazine: A New Primary Explosive Based on Glyoxal."; Propell. Explos.Pyrotech., 2003,28, 1.
- [33] Chavez, D. E. Hiskey, M. A.; Naud, D. L.; "Tetrazine Explosives."; 2004, Propell. Explos.Pyrotech., 29, 209-215.
- [34] Dixon, G. P. Martin, J. A.; Thompson, D.; "Lead-free precusson primer mixes based on metastable interstitial composite (MIC) technology."; US Patent 5717159,1998.
- [35] Talawar, M.B. "Studies on lead-free initiators: synthesis, characterization and performance evaluation of transition metal complexes of carbohydrazide."; J. Hazard. Mater.2004, 113, 57-65.